

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 14. Cœlum facilè comparari potest; parvô venale. Ex Veteri. Nov. Patribus, & alijs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

velit ad festivissima gaudia ire, nisi vehementer tractus. Sylv. in Luc. 14. c. 24.

Pater, peccavi in celum. Luc. 15. 18. An celum Numen est; in quod peccatur, cum filius patrem dereliquit? oblivio cœli occasio fuit flagitii; cum cœlestibus terrena præposuit; nunc cœli memoria salutis fuit exordium. Titus Bostr. in catena Græcor PP. Reversus dixit: *Pater! peccavi in celum, & coram te!* derelinquendo enim cœlestia, peccavi in ea; præferens ipsi voluptatem contemptibilem, & præeligens cœlesti patriæ meæ regionem famis. Quemadmodum enim in aurum peccare dicitur, qui illi plumbum præfert; ita in celum peccat, qui ei terrena præponit. Arcones in Is. 1. v. 1. Dilc. 2.

Clamavit dicens: si quis sitis, veniat ad me. Jo. 7. 37. S. Amb. in Ps. 118. Voce magnâ clamabat: quia vocat homines ad regna cœlorum.

Ex Patribus, & aliis.

Quæ cœcitas animi! quæve dementia est? a mare pressuras & penas, & lacrymas Mundi, & non festinare potius ad gaudium, quod nunquam possit auferri? Hoc autem fit, fratres dilectissimi, quia fides deest; quia nemo credit vera esse, quæ promittit Deus S. Cypr. lib. de mortalit.

O altitum consilium maligni spiritus, & principis Mundi hujus! quomodo cunctos ad momentanea, & corruptibilia hæc pertrahit; in oblivionem interim æternorum bonorum homines inducens. S. Ephrem de his, quæ præsens icla continet.

Tyrannus, ac hostis noster, semper studet, nè ad celum oculos elevare possimus; sed, in terram continuò inclinati, lateres in ea ex luto faciamus. S. Greg. Niss. l. de vita Moyf.

Mirabile est, quò impetu grandis fluvius currat, quocunque intret in mare; perumpit omnia retinacula, nec ullò artificio à suo cursu impediri potest. Majorem habet anima inclinationem ad beatitudinem; & tamen quæcunque nuga detinet eam in cursu suo ad Deum, abyssum dulcedinis. Excusatio sponsæ Cant. 5. 3. *exspoliavi me tunica mea &c.* Cum te invitat Deus, cui tantum debes, ut eum diligas, excusationes fuitiles affers. Ut autem demoni ostium aperias; te mille periculis, & difficultatibus exponis, rei familiaris jacturæ, periculo honoris, valetudinis &c. Ecce quam puerilia nos tenent. Diez. conc. 2. 1. die Pent.

Infans, tenebroso natus carcere, ludit, jocatur, lætatur; quia, quid sit lux, ignorat. Mater autem, cui lucis suavitas nota fuit, lamentatur tristis: sic, quia parum scimus de spiritualibus, & æternis; ut parvuli in servitute, & obscuritate, enutriti, sensibilia amplectimur, exilium patriam æstimamus. Filii Israel in servitute Ægypti nati, & educati, *nihil fecerunt terram desiderabilem.* Ps. 105. 24. quare sæpius in Ægyptum redire voluerunt. In peccatis oblectamur, vanis gaudemus: quia bona æterna non gustamus. Sancti, qui animò in cœlis erant, suspirabant, & flebant.

Did. Stella c. 56.

§. XIV.

Cælum facile comparari potest, parvò venale.

Ex Veteri, & Novo.

IN quolibet gradu ascensus Salomonis erant duo leones hinc, & inde. 2. Paral. 9. 18. Sed hileones, quia picti erant, & sine viâ, significant, quòd solum timidos, & vecordes impediunt. Jo. Broymard summa Prædic. ascens. Chr.

Ducunt in bonis dies suos &c. Job. 21. 13. Ego contrarium dico: ducunt in laboribus, sudoribus, & anxietatibus, dies suos; & in puncto ad gehennalia loca merguntur. Ecce cœcitas hominum mentes, qui labores, quietes, amaritudines, dulcedines; punctiones, unctiões, appellant. Ad peragendum malum, quàm bonum, amaritudo deludatur; & toleratum ex tempore malum præparat ad æternum.

Quæ perversitas! ad labores à laboribus pergere? Tristitia vestra, qui propter me affligimini, non omnium vertetur in gaudium. Sim. de Cass. l. 6. c. 33.

Attollite portas principes vestras. Ps. 23. 7. S. Chrys. hom. 4. in Matth. Cur non ait aperite portas, sed *attollite* omnino, scilicet ex cardinibus? quia videntes angeli; quòd cœli jam nunquam essent claudendi; non erant necessaræ portæ cœli postea nunquam claudenda.

Scuto circumdabit te veritas jus, non timebis à timore nocturno. Ps. 90. 5. Cur veritatem magis propugnationem contra illos timores facit, quam fortitudinem? Rich. à S. Vict. ait, timores nocturnos esse imaginationes, quas metus in nobis excitat, cum noctu iter facimus. Sæpe, inquit, cum rubus, vel rupes aliqua, cernitur, ferarum impetus imminere videtur; unde fit, ut intuitum membra horror invadat. & illic trepidant timore, ubi non est timor. Did. Niss. f. 3. post D. 4. Quad. §. 4.

Ut inique agerent, laboraverunt. Jer. 9. 5. Excusationem mererentur impij, si Deus valde ardua, & laboriosa, ab illis exigeret; sed dicant, num Deus tantum, ab illis requiratur, ut salventur; quantum illi sustinent, ut dampnentur? ô cœcitas! ô insania! si fac virum nobis suppetit ad iniquitatem, cur non etiam ad virtutem, & sanctitatem? Segneri f. 31. die Merc. Dom. Pass. vide ibi fufum discursum.

Tollite vobis um verba, & converimini ad Dominum. Ol. 14. 3. Rupertus: quare verba, & non potius munera? Videlicet, ut sciatis, quia non est difficultas apud Deum; non exigit, à vobis illa, quæ non possitis consequi pro redemptione animarum vestrarum. Unum cheu! satis est; cum David unum peccavi! Did. Niss. fer. 3. post D. 4. Quad. §. 4.

Relictis retibus securi sunt. Matth. 4. 22. Regnum Dei tantum valet, quantum habes; valuit Zachæo dimidium substantiæ; valuit Petro, & Andree, dimissis retibus, & navi; valuit viduæ duobus minutis; valuit alteri calice aquæ frigidæ. S. Greg. hom. 4. in Evang.

Beati

Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum celorum. Matth. 5. 3. quid plus dici potest, regnum celorum, & facili negotio obtinere potes. Sed quando? mox: *quoniam ipsorum est. Beati mites, quoniam ipsi possidebunt terram.* Quid vilius terrâ? & ad illam assequendam quid factu opus? oportet esse mitem. Si quis in te jacit convitia, refer illi gratias; si quis tibi impingat alapam, ejus manui bene precare, ac alteram ei genam porrige. Quanta hic difficultas! & nota, in futuro præmium, *possidebunt.* Sic plura tolerantur, & graviora, pro terrenis; quam facilia pro æternis, & celestibus. Paoletti D. 19.

Cum sero factum esset. Matth. 20. 8. Vespere vocantur operarii, & datur illis merces. O alii, milites, mercatores! quantum reciperetis præmium, si decimam partem laborum, difficultatum, molestiarum, quibus vos fatigastis in servitio principis, militiâ, mercatû; subiissetis pro Deo. Theologe superbe, attolle parum per oculos, & vide, quis cælum intret? tot idiotæ, qui nullum legerunt librum; tot famina, quæ solam calluerunt orationem Dominicam, & salutationem angelicam; in suo fonte Theologiam apprehensuri ascendunt: dum cum suo subtili ingenio, sublimi scientiâ, æternum damnaris. Vide, o princeps, quem Deus ad regnum suum assumat? Ille vilis, qui tibi servivit in culina; ille servus, quem verberasti; Lazarus, quem spreveris; inter angelos velut sol resplendet; dum tu cum tua nobilitate, opibus, titulis, lautis conviviis, æternæ famæ voracibus flammis traderis. Aloyf. Juglar conc. 5.

Vidit gloriam Dei. Act. 7. 55. Cur S. Stephanus ante certamen absolutum, & mortem gustatam, gaudet supremo felicitatis præmio? cum aliis, post mille labores, & ærumnas, datur videre gloriam Dei? Euseb. Emis. hom. de S. Stephano: Vide, quantum agat in pectoribus fervor suorum divinæ charitatis ardor; quod Sperabatur desideris, oculis demonstrabatur: necdum explet famulus ministerium suum, & jam Dominus aperit regnum suum. Sylv. hic q. 31.

Ex Patribus, & aliis.

Regnum celorum venale proposuit, & pretium ejus, calicem aquæ frigida esse voluit S. Aug. hom. 13. l. 5. homiliar.

Venite benedicti Patris mei, percipite. Quid percipite? *Regnum.* Pro qua &c. *esurvi, & dedistis mihi manducare.* Quid tam vile? quid tam terrenum? quam frangere panem esurienti? Tanti valet regnum celorum. Frange esurienti panem tuum &c. Si non habes facultatem frangendi panem &c. da calicem aquæ frigida; mitte duo minuta in gazophylacium. Tantum emit vix duo duobus minutis, quantum emit Petrus relinquens retia, quantum emit Zachæus dando dimidium patrimonium. Regnum Dei tantum valet, quantum habueris. Id. in Ps. 49.

Vidua suffecerunt duo nummi minuti ad faciendam misericordiam; suffecerunt duo nummi ad emendum regnum Dei. Id. in Psalm. 147.

Polyanth. Sacr. Tom. I.

Breve quidem tempus hoc est, & labor minimus: & tamen oscitamus, & totâ mente torpemus. Terrestre certamen est tibi propositum, cujus corona in cælo reddetur. - Paucis diebus curris; & æterna præmia consequeris. S. Chroso. hom. 77. in Matth.

Habes nummum, compara cælum; habes vestimentum, indue nudum vestimentò; das hospitium, accipies mansionem in cælo. Vidè, si est comparatio: das res corruptibiles, das temporales, accipis æternas; das te dimissuras res, accipis in æternum possidendas. Id. hom. 11. in Matth. 6.

Mercatura, negotiatioque, cælum est; atque ipsi pigritamus. Da panem, & accipe paradisum: parva da, & magna suscipe; da mortalia, & immortalia recipe. Id. hom. 9. de poenit.

Regnum celorum, clamat Deus, se habere venale. Si quis querit, quò pretiò? responderit illi: non indiget terrenò pretiò, qui vult dare regnum in cælo. Nec aliquis potest Deo dare, quod non habeat, cujus est totum, quidquid est. Nec tamen dat Deus tantam rem sine omni pretiò: quia non dat illam non amanti. Da ergo amorem, & accipe regnum; ama, & habe. S. Anselm. ep. 2. ad Hugonem inclusum.

Amore pauperis Deus suum regnum vendit; & ut emere illud omnis homo possit, fragmen- tum panis ponit in pretium. - Deus regnum suum fragmentò panis vendit; quis excusare poterit non ementem? quem tanta vilitas venditionis excusat? S. Chrysost. l. 41.

Hæc illa egregia est negotiatio, hic ille felix contractus: exiguis laboribus, ac certaminibus, æterna, & immortalia, parare. B. Theodor Studita l. 70.

Multimoda sanè relicta est ratio consequendæ vitæ æternæ, propter illius Passionem: benignus enim cum sit Dominus, non unam, neque alteram tantum, sed multas æternæ vitæ januas aperuit: ut omnes, quantum in ipso est, absque impedimento illâ potiri possent. S. Cyrill. Jerof. Catech. 18.

Parere possunt æternam vitam pauci dies, qui tamen dies, etiamsi illæciam, atque incontaminatam, vitæ beatitudinem possiderent; tamen, quia pauci essent, parvo æstimandi erant: nihil enim est, magnum re, quod parvum tempore. S. Eucher. ep. parænet. ad Valerian.

Quid jucundius? quid facilius quam bene vivere? quid rursus magis inamcenum, ac laboriosum? quam, Deo derelictò vitis servire? Plane ita est: minore negotio cælum nobis comparare possumus, quam Infernum. Blosius parad. an. c. 33.

Thomas Morus dictitare solebat: quàm plurimi in hac vita eò labore Infernum mercantur, cujus vel dimidiò cælum lucrati fuissent. Item ad mulierculam nimio studio, & lenociniò, comptam dixit: nisi Deus tibi pro hoc tanto labore tuo Infernum reddat, magnam tibi profecto injuriam faciet. Fernandus in Gen.

2. sect. 8.